

مقدمه

خطر^۱ را جریان یا واقعه‌ای که به طور بالقوه توان ایجاد ضرر و زیان دارد، تعریف کرده‌اند [۸ و ۱۲]. به این ترتیب، فرایند یا حادثه‌ای را که احتمال دارد به دلیل تأثیرش بر محیط زندگی انسان و فرایندهای اقتصادی-اجتماعی، تلفات جانی یا خسارات مالی در پی داشته باشد، مخاطره‌ی محیطی^۲ می‌نامند [۱۱]. این اصطلاح طیف وسیعی از انواع خطرها را در برمی‌گیرد. به طوری که دامنه‌ی خطرها، از وقایع طبیعی (ژئوفیزیکی) گرفته تا حوادث فنی (ساخت انسان) و اتفاقات اجتماعی (رفتار انسان) گسترده می‌شود [۸]. بنابراین، مخاطرات محیطی شامل خطرات ژئوفیزیکی^۳، بیولوژیکی^۴ و مخاطرات شبه طبیعی^۵ است [۸ و ۱۱].

از قدیم‌الایام، انسان و زندگی او، همواره از سوی حوادث طبیعی مانند زلزله، سیل، زمین لغزش، خشکسالی و غیره مورد تهدید قرار گرفته است. انسان، در ابتدا وقوع این پدیده‌ها را نشانه‌ای از قهر و غضب خدا تلقی می‌کرد. با چنین طرز فکری خود را قادر به مقابله و کاهش اثرات ناشی از این خطرات نمی‌دید، ولی با رشد فکری جوامع بشری و درک علل وقوع حوادث، در صدد برآمد تا راه‌ها مقابله و کاهش مخاطرات را بیابد. با وجود این تلاش‌ها، بر مبنای آمار و اطلاعات موجود، در دهه‌های اخیر، روند تلفات جانی و خسارات مالی ناشی از مخاطرات طبیعی در مقیاس جهانی رو به افزایش است.

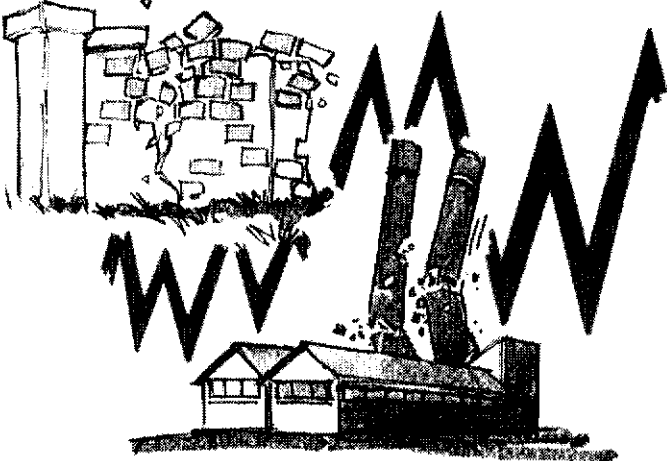
از رویدادهای بزرگ مقیاس با فراوانی کم، مانند زمین لرزه‌ها و فوران‌های آتشفشانی که باعث مرگ و میر بسیاری می‌شوند، تا رویدادهای کوچک مقیاس با فراوانی زیاد مانند فرسایش خاک که به ندرت زندگی انسان‌ها را تهدید می‌کنند، ولی باعث زیان اقتصادی می‌شوند، همه در محدوده‌ی خطرهای طبیعی^۶ می‌گنجند. در هر حال، این اتفاقات زندگی (جانی و مالی) میلیون‌ها سال را در سراسر کره‌ی زمین تهدید می‌کنند و به بخش‌های کشاورزی، دامپروری و صنعتی زیان می‌رسانند.

رشد جمعیت و گسترش سکونت‌گاه‌ها روی نواحی پر مخاطره، اثر حوادث طبیعی را در جوامع صنعتی و به ویژه کشورهای در حال توسعه، افزایش داده است. اتخاذ تدابیری به منظور «کاهش» اثرات بلایا، راهکاری است که اکنون در کشورهای پیشرفته و جهان سوم به کار می‌رود. در این رابطه، مجمع عمومی سازمان ملل، با تدوین راهبردی کامل، به منظور کاهش اثرات مخرب بلایا، سال‌های ۲۰۰۰-۱۹۹۱ را به عنوان دهه‌ی جهانی کاهش بلائیای طبیعی نامگذاری کرد.

از خطر تا بلایه

بر اساس برآوردهای انجام شده در ۲۵ سال گذشته، در اثر رخدادهای طبیعی، بیش از ۳ میلیون نفر کشته شده‌اند و بالغ بر ۱۰۰۰ میلیارد دلار خسارت به بار آمده است [۱]. سه گروه وسیع از خطرهای طبیعی را می‌توان چنین برشمرد: خطرهای جوی^۷ که

خطر، بخش گریزناپذیر زندگی است. در حالت کلی،

حاصل فرایندهای جوی مانند توفان‌های حاره‌ای، تندبادها، خشکسالی‌ها و غیره هستند. خطرهای درون‌زاد که نتیجه‌ی فرایندهای درونی زمین همچون آتشفشان‌ها و زمین‌لرزه‌ها هستند [۱] و مخاطرات زمین‌شناسی^۸ نامیده می‌شوند. خطرهای برون‌زاد که در نتیجه‌ی فرایندهای سطحی زمین به وجود می‌آیند، مانند مخاطرات دامنه‌ای (انواع حرکات توده‌ای)، مخاطرات یخچالی و غیره، با عنوان مخاطرات ژئومورفولوژیکی^۹ شناخته می‌شوند [۱ و ۱۱].

حادثه‌ای، یکی از موارد زیر اتفاق افتد، به آن واقعه بلیه‌ی طبیعی اطلاق می‌شود:

- حداقل صد نفر کشته شوند.
 - حداقل صد نفر مجروح شوند.
 - حداقل یک میلیون دلار (آمریکا) ضرر و زیان وارد شود.
- بر اساس هفت معیار زیر می‌توان انواع خطر را برشمرد:
۱. بزرگی رویداد که گویای مقدار انرژی درگیر است؛
 ۲. فراوانی حادثه که اطلاعات مربوط به تعداد رخدادهای رویدادی با بزرگی مشخص را در طول زمانی مشخص فراهم می‌کند؛
 ۳. مدت زمانی که رویداد طول می‌کشد؛
 ۴. گستره‌ی سطحی که گویای فضای فیزیکی متأثر از رویداد است؛
 ۵. سرعت حادثه، یعنی مقدار زمان از نخستین ظهور رویداد تا بیش‌ترین شدت آن؛
 ۶. پراکنش فضایی نشانگر فضایی است که احتمال دارد به وسیله‌ی همه‌ی خطرهایی که از یک نوع تحت تأثیر قرار گیرد؛
 ۷. فاصله‌ی زمانی که بیانگر فاصله‌های رخداد منظم (فصلی یا دوره‌ای) یا اتفاقی رویدادهاست [۱ و ۱۰].

آسیب‌پذیری انسان در برابر خطر

مفهوم آسیب‌پذیری بر مقدار خطر و نیز به توان اقتصادی و سطح اجتماعی جامعه، در مواجه شدن با واقعه‌ی ناشی از خطر دلالت می‌کند [۸]. در اثر وقوع حوادث طبیعی ممکن است خسارت‌های اقتصادی فراوانی به بار آید، ولی تهدید مستقیم به جان انسان‌ها، مهم‌ترین و جدی‌ترین خطر محسوب می‌شود؛ به طوری که اهمیت و بزرگی حوادث پرخطر، بر حسب تلفات انسانی تعیین می‌شود [۱۱]. پراکندگی و تأثیر خطرهای طبیعی یکسان نیست، به گونه‌ای که بیش‌ترین آمار مرگ و میر انسان‌ها، در کشورهای کم توسعه^{۱۳} و در حال توسعه متمرکز است [۱ و ۷]. در کشورهای در حال توسعه، به دلیل رشد فزاینده‌ی جمعیت، تعداد افرادی که در مناطق پرخطر زندگی می‌کنند، افزایش می‌یابد. این عامل سبب افزایش آسیب‌پذیری این کشورها نسبت به کشورهای توسعه‌یافته^{۱۴}

در عمل، ترکیب خطرهای طبیعی و تأثیرات مشترک آن‌ها، خطرهای جدی و سختی را پدیدار می‌سازد. برای مثال، سیکلون و سیلاب اغلب با هم اتفاق می‌افتند و لغزش‌های زمین می‌توانند توام و وابسته به زلزله و فوران‌های آتشفشانی باشند [۸]. تمامی این مخاطرات، پدیده‌های طبیعی هستند و زمانی که جوامع انسانی در مقابل آن‌ها قرار گیرند، به دلیل حضور انسان و زیرساخت‌های بشری (شکل ۱)، جنبه‌ی خطرزا پیدا می‌کنند [۱ و ۷] و به صورت بلایا ظاهر می‌شوند، در این صورت به آن‌ها بلایای طبیعی^{۱۱} اطلاق می‌شود [۸].

بر این اساس، فن وستن^{۱۱} معتقد است، بلیه‌ی طبیعی رویدادی است خطرناک و فاجعه‌آمیز که زیان‌های مالی و خسارت‌های جانی فراوانی از خود به جای می‌گذارد. این حادثه می‌تواند زمین‌لرزه، سیل، زمین‌لغزش، خشکسالی و غیره باشد [۳]. بلایای طبیعی بر حسب معیارهای کمی مرگ و میر و زیان‌های مالی ارزیابی می‌شوند. برای مثال، شهبان و هویت^{۱۲} معتقدند، اگر در اثر وقوع

شکل ۱. شکاف‌های باز شده در زمین در اثر زمین‌لرزه‌ی لوماپریتا در شهر سانتاکروز کالیفرنیا در ۲۱ اکتبر ۱۹۸۹ [۶].

می‌شود.

در کشورهای کم توسعه مانند اتیوپی و بنگلادش، به دلیل مسائل پیچیده اقتصادی، اجتماعی و زندگی در محیط‌های ناامن طبیعی، تلفات انسانی نسبت به خسارت‌های اقتصادی زیاد است. در حالی که کشورهایی مانند ایالات متحده آمریکا و ژاپن، در پی بروز مخاطرات طبیعی، زیان‌های مالی زیادی را متحمل می‌شوند. در این بین کشورهای در حال توسعه، هم تلفات جانی زیاد و هم خسارت‌های مالی فراوان را با همدیگر تجربه می‌کنند [۸ و ۱۱] به علاوه در مواقع بروز حادثه، افراد کم سن و سالخورده و فقیر بیش تر در معرض خطر قرار دارند. چنانچه در زمین لرزه‌ی ۱۹۹۵ در کوب^{۱۵} ژاپن، افراد ضعیف و پیر جامعه، بیش ترین آسیب را دیدند، در حالی که ثروتمندان و متمولان، با دور شدن به موقع از محل حادثه، آسیب کم تری را متحمل شدند [۱۱].

مخاطرات زلزله

زلزله از مهم ترین مخاطرات طبیعی است. هر سال، هزاران زلزله در سراسر دنیا ثبت می‌شوند که خوشبختانه فقط تعداد محدودی از آن‌ها، تلفات جانی به همراه دارند [۱۲]. زمین لرزه‌ها و تکان‌های شدید زمین، موجب انهدام و ویرانی ناگهانی ساختمان‌ها، شکستگی خطوط لوله، جاری شدن سیلاب‌های ناشی از شکسته شدن سدها و مخازن آب، آتش‌سوزی و انفجار (شکل ۲) در شهرها و روستاها می‌شوند [۱۲]. اگر قسمتی از این ویرانی‌ها و خسارت‌ها مستقیماً به امواج زلزله مربوط باشد، بخش مهم دیگر، به طور غیرمستقیم و از طریق تشدید برخی از پدیده‌های مورفونیک (ریزش، جریانات گلی، سولیفلوکسیون، لغزش توده‌ای زمین، بهم‌ن‌های برفی و یخی و غیره) به وجود می‌آیند [۲]. در این ارتباط، بعضی از کشورهای جهان مانند پرو، شیلی، ایالات متحده آمریکا، چین، ترکیه، ایران و غیره، تلفات و خرابی‌های زیادی را متحمل می‌شوند [۱۰]. در ایران نیز طی نیم قرن اخیر، زلزله‌های زیادی به وقوع پیوسته که از میان آن‌ها می‌توان به زمین لرزه‌های طبس در سال ۱۳۵۷، زمین لرزه‌ی استان‌های زنجان و گیلان در سال ۱۳۶۹، تکان‌های شدید زمین در سال

۱۳۷۲ در استان فارس و زمین لرزه‌ی استان اردبیل در سال ۱۳۷۵ اشاره کرد که هر یک موجب قربانی شدن هزاران نفر از مردم کشور و به جا ماندن انبوهی از خرابی‌ها و ویرانی‌ها در شهرها و روستاهای مربوطه شده است [۲]. زلزله‌ی اخیر ایران، در پنجم دی ماه ۱۳۸۲ در شهر بم اتفاق افتاد. این زمین لرزه به بزرگی ۶٫۳ در ساعت پنج و بیست و نه دقیقه صبح، در حالی که بیش از ۱۰۰ هزار نفر از مردم این شهر و روستاهای اطراف در خواب بودند، منطقه‌ی وسیعی را تکان داد. در پی این زلزله، بیش از ۲۵ هزار نفر جان باختند و شهر بم و روستاهای اطراف به کلی ویران شدند.

جدول شماره ۱، هجده زلزله‌ی شناخته شده در سراسر دنیا را نشان می‌دهد که حدود هشتصد سال گذشته اتفاق افتاده‌اند و بیش از ۵۰ هزار نفر گشته به همراه داشته‌اند. مطابق این جدول، خطرناک ترین زلزله در ۱۵۶۶ م. در ایالت شانیکس چین اتفاق افتاده که در حدود ۸۳۰ هزار کشته داشته است. تلفات جانی زیاد این زلزله به این علت بود که بیش تر مردم در غارهای حفر شده در صخره‌های لسی زندگی می‌کردند.

مخرب ترین زمین لرزه‌ی قرن بیستم در ۲۸ جولای ۱۹۷۶ در چین به وقوع پیوست. در ساعت ۳:۴۲ که سکنه‌ی یک میلیون تانگ شان در خواب بودند، زمین لرزه‌ای به بزرگی ۷٫۸ ریشتر، شهر را تکان داد. در این حادثه حدود ۲۴۰ هزار نفر جان باختند. علت تعداد زیاد کشته‌های این زلزله نیز، ساخته شدن بناها و ساختمان‌ها با مصالح ساختمانی دارای مقاومت کم بوده است.

شکل ۲. آتش‌سوزی ناشی از شکستگی لوله‌های گاز در اثر زمین لرزه‌ی لوماپریتا در شهر مارینای سانفرانسیسکو در سال ۱۹۸۹ [۶].

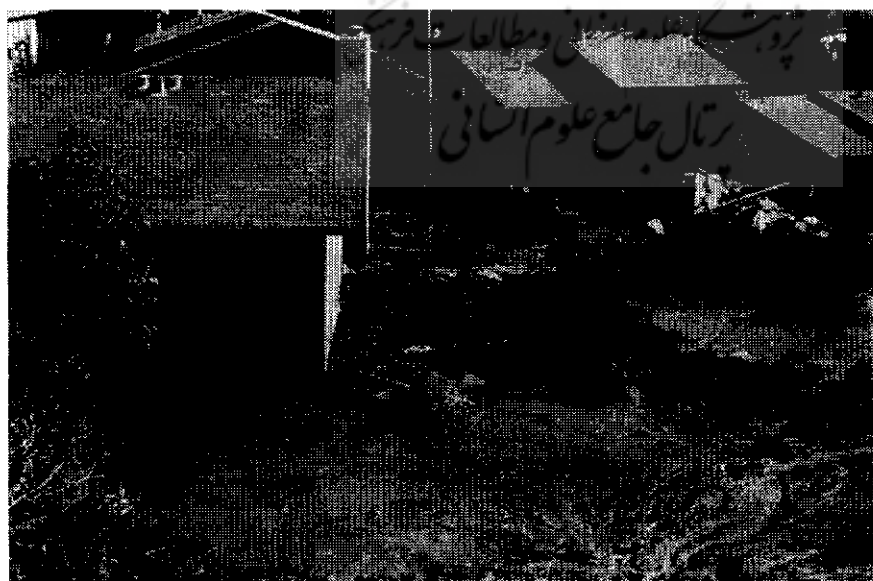

جدول ۱. زلزله‌های اتفاق افتاده در دنیا طی ۸۰۰ سال گذشته که بیش از ۵۰ هزار نفر کشته داشته‌اند [۶].

ردیف	مکان	سال	تخمین تعداد مرگ و میر (هزار نفر)
۱	سیلچیا ^{۱۷} ، ترکیه	۱۲۶۸	۶۰
۲	چیلهی ^{۱۸} ، چین	۱۲۹۰	۱۰۰
۳	ناپل ^{۱۹} ، ایتالیا	۱۴۵۶	۶۰
۴	شانیکس ^{۲۰} ، چین	۱۵۵۶	۸۳۰
۵	شمکا ^{۲۱} ، روسیه	۱۶۶۷	۸۰
۶	ناپل، ایتالیا	۱۶۹۳	۹۳
۷	کاتالینا ^{۲۲} ، ایتالیا	۱۶۹۳	۶۰
۸	پکن ^{۲۳} ، چین	۱۷۳۱	۱۰۰
۹	کلکته ^{۲۴} ، هند	۱۷۳۷	۳۰۰
۱۰	لیسون ^{۲۵} ، پرتغال	۱۷۵۵	۶۰
۱۱	کالابریا ^{۲۶} ، ایتالیا	۱۷۸۳	۵۰
۱۲	مسینا ^{۲۷} ، ایتالیا	۱۹۰۸	۱۶۰
۱۳	گانسو ^{۲۸} ، چین	۱۹۲۰	۱۸۰
۱۴	توکیو و یوکوهاما ^{۲۹} ، ژاپن	۱۹۲۳	۱۴۳
۱۵	گانسو، چین	۱۹۳۲	۷۰
۱۶	کوئتا ^{۳۰} ، پاکستان	۱۹۳۵	۶۰
۱۷	تانگ‌شان ^{۳۱} ، چین	۱۹۷۶	۲۴۰
۱۸	زنجان و گیلان، ایران	۱۹۹۰	۵۲

از مواد سطحی در اثر نیروی جاذبه به پائین دامنه‌ها منتقل می‌شوند، به طور بالقوه خطرناک هستند و از انواع مهم مخاطرات ژئومورفولوژیکی در مناطق کوهستانی محسوب می‌شوند [۸]. زمین‌لرزه، حوادث آتشفسری، تغییرات ساختمانی، تغییر شیب دامنه، تغییر کاربری زمین و غیره، عمده‌ترین عوامل ایجاد کننده ی این پدیده‌ها هستند [۴]. سطح انترفاس^{۳۲} (محل برخورد فرایندهای بیرونی و درونی زمین) صحنه‌ی نمایش و وقوع این مخاطرات است [۸]. مناطق کوهستانی با شیب زیاد و پوشش گیاهی کم که به لحاظ تکنیکی فعال هستند و بارش‌های سنگین و ذوب برف شدید دارند از نواحی مستعد گسیختگی‌های دامنه‌ای به شمار می‌روند [۱۲]. در حالت کلی، حرکات دامنه‌ای شامل افتان‌ها^{۳۳} (سنگ‌افت‌ها^{۳۴} و سقوط قطعات سنگی^{۳۵}، لغزش‌ها^{۳۶} (لغزش‌های چرخشی^{۳۷}، سنگ‌لغزش^{۳۸} و بهم‌های

زمین‌لرزه‌ها همیشه خسارت مالی و تلفات جانی به همراه لغزش‌ها^{۳۶} (لغزش‌های چرخشی^{۳۷}، سنگ‌لغزش^{۳۸} و بهم‌های

ندارند. گاهی اوقات وقوع زمین‌لرزه‌های بزرگ در نواحی باتراکم جمعیت کم و پراکنده، ضرر و زیان مهمی ایجاد نمی‌کند. برای مثال، در اقیانوس آرام، جنوب سواحل قوام^{۱۶}، در اگوست ۱۹۹۳ زلزله‌ای به قدرت ۸٫۳ ریشتر اتفاق افتاد. در این زمین‌لرزه، کشته‌ای وجود نداشت، فقط چند نفر مجروح شدند و به تعدادی از ساختمان‌ها خسارت‌هایی وارد شد [۸ و ۱۲].

مخاطرات دامنه‌ای

شکل ۳. ویرانی منازل مسکونی در پاسیفیکا، کالیفرنیا در اثر وقوع جریان واریزه‌ای سال ۱۹۸۳ [۴].

جابه‌جایی توده‌ای مواد در شیب‌ها که از این طریق حجم زیادی

جدول ۲. مثال‌هایی از وقوع مخاطرات دامنه‌ای و تعداد قربانیان در کشورهای گوناگون جهان [۱۲]

پهنه‌بندی و کاربری زمین، عدم آگاهی از خطرات دامنه‌ای و عدم آمادگی جامعه، بسیار زیاد است (۶). مناطق شهری نیز به دلیل تراکم زیاد جمعیت، در برابر مخاطرات دامنه‌ای بیش‌تر آسیب‌پذیرند. برای مثال، در لس‌آنجلس، هر سال وقوع زمین‌لغزش‌ها به دلیل بارش‌های سنگین، به‌طور متوسط ۵۰۰ میلیون دلار ضرر و زیان در پی دارد [۸]. اغلب تعداد کشته‌های گسیختگی‌های دامنه‌ای ناشی از حوادث زلزله

مکان	سال وقوع	نوع مخاطره	تعداد مرگ و میر (نفر)
گولدیو ^{۴۶} ، سوئیس	۱۸۰۶	سنگ‌افت	۴۵۷
الم ^{۴۷} ، سوئیس	۱۸۸۱	بهمن‌سنگی	۱۱۵
کنسو ^{۴۸} ، چین	۱۹۲۰	جریان‌لس	بیش از ۱۰۰۰۰
رانواهیرکا ^{۴۹} ، پرو	۱۹۶۲	بهمن‌سنگی	بیش از ۳۵۰۰
وایونت ^{۵۰} ، ایتالیا	۱۹۶۳	سنگ‌لغزش	۲۶۰۰
ریودوژانیرو ^{۵۱} ، برزیل	۱۹۶۷	جریان‌واریزه‌ای	۱۷۰۰
ویرجینیا ^{۵۲} ، آمریکا	۱۹۶۹	جریان‌واریزه‌ای	۱۵۰
یوانگای ^{۵۳} ، پرو	۱۹۷۰	بهمن‌واریزه‌ای	۲۵۰۰۰
ونزوئلا	۱۹۹۹	جریان‌واریزه‌ای	بیش از ۱۰۰۰۰

بیش‌تر است. برای مثال، زمین‌لرزه‌ی ۲۰۰۱ السالوادور، به بزرگی ۷/۷ ریشتر، ۸۴۴ کشته و ۴۷۲۴ مجروح داشت. از این میان، ۵۸۵ نفر از کشته‌شدگان در اثر وقوع زمین‌لغزش ناشی از زلزله‌جان سپردند.

خطر سیلاب

سیلاب متداول‌ترین مخاطره‌ی طبیعی است که هر روز اخبار مربوط به آن از اکثر شهرهای جهان به گوش می‌رسد. سیلاب‌ها در اغلب محیط‌ها، به‌ویژه در نواحی ساحلی، کوهستانی و نواحی پست دشت‌های سیلابی اتفاق می‌افتند و در اقلیم‌های خشک و نیمه‌خشک بیش‌تر دیده می‌شوند (۱ و ۸). بارش‌های سنگین، ذوب سریع برف، افزایش سطح دریا، شیب‌های تند، میزان نفوذ، پوشش گیاهی، شکست سدها (طبیعی و مصنوعی)، شهرنشینی، تغییر کاربری زمین و جنگل‌زدایی، از عوامل مؤثر در وقوع سیلاب‌ها به شمار می‌روند [۱ و ۴].

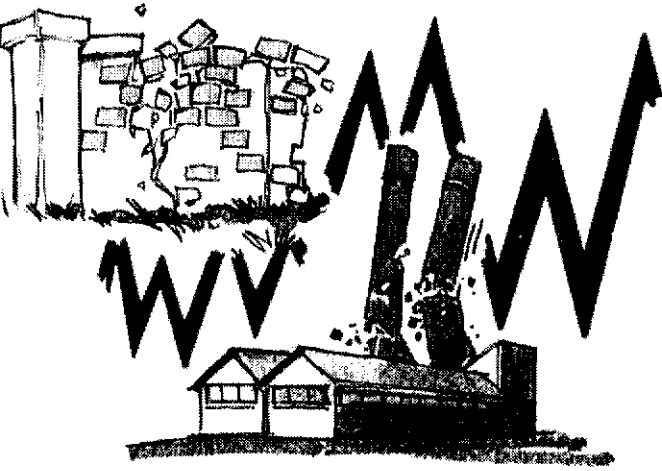
شهرها و روستاها معمولاً در مسیر یک یا چند رودخانه قرار دارند، گرچه عبور رود از وسط شهرها و روستاها یا از کنار آن‌ها از جهاتی موهبت بزرگی به شمار می‌آید، اما در بعضی موارد، جریان آب‌ها از مراکز تجمعات انسان‌ها، آثار شومی در بردارد. به‌طور کلی رودخانه‌ها با طغیان و لبریز شدن و تغییر شکل‌های بستر خود موجب تخریب و ویرانی ساختمان‌ها و مراکز مسکونی و صنعتی شهرها می‌شوند. در مواقع طغیانی و پرابی رودها، نه تنها خانه‌های بنا شده در کنار بستر و مسیر آن مورد تهدید واقع می‌شوند، بلکه اثرات آن به بالادست رودخانه‌ها نیز منتقل می‌شود. این بخش‌ها که عمدتاً کشتزارها را تشکیل می‌دهند، از اثرات بالا آمدن و طغیان رودخانه در امان نمی‌مانند و زیر آب

سنگی^{۳۹} و جریان‌ها^{۴۰} (خاک روانه^{۴۱}، جریان‌های گلی^{۴۲}، جریان‌های واریزه‌ای^{۴۳}، بهمن‌های واریزه‌ای^{۴۴} و سولی فلوکسیون^{۴۵}) هستند [۱۲]. حرکات سریع مواد، تلفات جانی و خسارت‌های زیادی را به وجود می‌آورند (شکل ۳)، در حالی که جابه‌جایی کند مواد، از پتانسیل کمی برای ایجاد تلفات انسانی برخوردار است، اما زیان‌های مالی فراوانی به همراه دارد [۸].

آمارها نشان می‌دهند که در دهه‌ی ۱۹۷۰، به‌طور متوسط سالانه ۶۰۰ نفر در سراسر دنیا در اثر گسیختگی‌های دامنه‌ای جان خود را از دست داده‌اند. حدود ۹۰ درصد این مرگ و میرها در حواشی اقیانوس آرام اتفاق می‌افتند (۸). در این مناطق، به دلیل ماهیت سنگ‌ها، شیب زمین، بارش‌های طوفانی سنگین، تغییر سریع کاربری زمین و تراکم زیاد جمعیت، شرایط برای وقوع حرکات توده‌ای مساعد است.

تعداد قربانیان ناشی از وقوع حرکات توده‌ای در کشورهای توسعه یافته کم است، اما زیان‌های مالی فراوانی در پی دارد. در ایالات متحده‌ی آمریکا، به‌تنهایی در اثر وقوع زمین‌لغزش، ۵۰-۲۰ نفر در سال کشته می‌شوند و حدود ۱/۵ میلیارد دلار خسارت‌های اقتصادی به بار می‌آید. در ژاپن، متوسط سالانه‌ی زیان‌های مالی زمین‌لغزش‌ها ممکن است به بیش از چهار میلیارد دلار برسد.

عمده تلفات ناشی از وقوع حرکات دامنه‌ای، در کوه‌های آپالاش، راکی و سواحل اقیانوس آرام متمرکز شده است. در ایتالیا فعالیت زمین‌لغزش‌ها به‌طور مستقیم و غیرمستقیم، صدها شهر را تهدید می‌کند. در اثر حرکات دامنه‌ای، کشورهایی مانند اندونزی و چین متحمل خسارت‌های زیادی می‌شوند [۸]. در این ارتباط، تلفات جانی و خسارت‌های مالی در کشورهای کم‌توسعه، به دلیل تراکم زیاد جمعیت، فقدان قوانین مربوط به

می روند. به این ترتیب، خسارات فراوانی به اقتصاد روستایی وارد می آید [۲]. این مسأله در کشورهای کم توسعه بیش تر دیده می شود. در این ارتباط، بنگلادش، مستعدترین کشور دنیا از نظر وقوع سیلاب هاست [۶]. به طوری که ۱۱۰ میلیون نفر عمدتاً بدون حفاظت لازم، روی پهنه های سیلابی توانمندترین سیستم رودخانه ای سیل خیز به نام گنگ، برهماپوترا و مگنا زندگی می کنند [۱].

تلفات جانی، ویرانی ساختمان ها و تأسیسات، تخریب جاده های ارتباطی و اختلال در حمل و نقل، آلودگی مخازن آب،

جدول ۳. بلایای عمده ی سیل در نقاط گوناگون کره ی زمین [۸]

سال وقوع	مکان وقوع	تعداد تلفات جانی (نفر)
۱۸۸۷	هوانگ هو ^{۴۲} ، چین	۹۰۰۰۰۰
۱۹۱۱	یانگ تسه ^{۴۵} ، چین	۱۰۰۰۰۰۰
۱۹۳۱	یانگ تسه، چین	۲۰۰۰۰۰
۱۹۶۷	اندونزی	۲۰۰۰
۱۹۷۳	دولومیتز ^{۴۶} ، ایتالیا	۲۵۰
۱۹۹۰	بنگلادش	هزاران نفر
۱۹۹۳	آمریکا	۵۰
۲۰۰۰	موزامبیک	هزاران بی خانمان، تعداد کشته ها معلوم نیست

این میزان بیش از ۳۰ درصد بوده است [۹ و ۱۲]. امروزه نواحی یخچالی بخش هایی از ایسلند، اسکانندیناوی، آلاسکا، آلپ های اروپا، آلپ های زلاندنو، کوه های راکی و همپالیا و کوهستان هایی مانند کلیمانجارو (تانزانیا) را در بر گرفته اند [۵].

از آن جا که ۰/۱ درصد از یخچال های دنیا یا مناطق مسکونی ارتباط دارند، مخاطرات یخچالی، تلفات جانی زیادی به همراه ندارند و تأثیر آن در زندگی انسان ها نسبتاً کم است. از نقطه نظر ژئومورفولوژیکی، سه نوع مخاطره ی یخچالی که به طور جدی سکونتگاه ها و تأسیسات انسانی را تهدید می کنند، عبارتند از: حرکت یخچال ها^{۴۷}، سیلاب های یخچالی^{۴۸} و بهمین ها^{۴۹} [۵] و [۱۲].

تافنل^{۶۰} و همکاران [۵] ثابت کردند که یخچال ها در طول تاریخ، به دلیل تغییرات اقلیمی، پیشروی و پسروی داشته اند. برای مثال، پیشروی یخچال ها بین سال های ۱۸۶۰-۱۵۵۰ میلادی در اروپا و برخی جاهای دیگر، ضمن متأثر کردن مراکز مسکونی و کاربری زمین، سبب تخریب زمین های زراعی، ویرانی دهکده ها و قطع راه های ارتباطی در آلپ ها، ایسلند، نروژ، آلاسکا و بخش های وسیعی از اروپا شدند [۲ و ۵]. اثر جابه جایی و حرکت یخچال ها در دره ی چامونیکس^{۶۱} فرانسه، وقوع سیلاب های یخچالی، واریزه ها، یخ افت ها، بهمین ها و ویرانی تعداد زیادی از روستاها را به دنبال داشت. پیشروی یخچال ها، منابع آبی، کاربری زمین، سدها، جاده ها، احداث جنگل و حتی توریسم را متأثر می سازد [۵ و ۹].

سیلاب های یخچالی از مخاطرات اصلی یخچال ها هستند. ذوب سریع یخچال ها و جاری شدن ناگهانی مقدار زیاد آب جمع شده، حوادث فاجعه آمیزی را ایجاد می کند و سبب تلفات جانی و خسارت های مالی فراوانی می شود. برای مثال، در سال ۱۹۵۳، سیلاب ناشی از یک دریاچه ی یخچالی قدیمی در تبت چین، سبب کشته شدن هزاران تن شد. حادثه ی مشابهی در پرو در سال ۱۹۴۱ جان ۶ هزار نفر را گرفت. چنین حوادثی در آلپ ها، آرژانتین، ایسلند، نروژ و آلاسکا و غیره، بسیار اتفاق می افتد [۹ و ۱۰].

قطع گاز و برق، از پیامدهای وقوع سیلاب هستند [۲]. به نظر می رسد، بروز سیل به دلیل چند عامل اساسی، در حال افزایش است:

۱. افزایش توسعه ی شهری در حوضه ی آبرگیر رودها؛
۲. توسعه ی مداوم و تجاوز به حریم نواحی سیل خیز مانند پهنه های سیلابی؛
۳. توسعه ی حاشیه ی رودها و ساخت پل ها که منجر به کاهش ظرفیت کانال ها می شود؛
۴. اثرات ناپسند برخی از کارهای محافظتی در برابر سیل [۱].

جدول ۳، نمونه هایی از بلایای ناشی از وقوع سیل را در نقاط گوناگون کره ی زمین نشان می دهد.

مخاطرات یخچالی

مخاطرات یخچالی در پهنه های یخی و محل استقرار یخچال های کنونی و قدیمی به وقوع می پیوندد [۵]. در حال حاضر، ده درصد کره ی زمین از یخ پوشیده شده است. در گذشته،

در بسیاری از مناطق کوهستانی، حرکت سریع توده‌های جدا شده‌ی یخ و برف در اثر نیروی جاذبه، خطری جدی محسوب می‌شود. بهمن‌ها زمانی که با واریزه‌ها همراه باشند، علاوه بر تلفات جانی، ضرر و زیان قابل ملاحظه‌ای به ساختمان‌ها، راه‌های ارتباطی و سایر تأسیسات وارد می‌سازند. بهمن‌های یخی از پشامدگی یخچال و ناپایداری یخ در شیبه تندناشی می‌شوند. توده‌ای یخ از یخچال جدا می‌شود و به صورت سقوط آزاد یا لغزش به سمت پائین دامنه حرکت می‌کند [۸ و ۱۰]. در این ارتباط، در سال ۱۹۶۵ در سوئیس، ۸۸ نفر از کارگرانی که در حال ساختن سد بودند، در اثر وقوع بهمن‌های یخی جان باختند. روستای پلانینسیوکس^{۲۲} در ایتالیا نیز در زمستان ۹-۱۹۹۸ به علت تهدید بهمن‌های یخی تخلیه شد [۱۰].

ریزش بلوک‌های عظیمی از یخ‌ها، با تکان‌های زمین شدت می‌یابد. در موقع زمین‌لرزه‌های شدید، متلاشی شدن یخ‌ها و ریزش آن‌ها با سرعت زیاد روی دامنه‌های پرشیب، بر شدت خرابی‌ها و ویرانی‌ها می‌افزاید. ریزش شدید قطعات بزرگ یخ و ذوب سریع بخشی از آن‌ها، توده‌های سنگی بزرگ و کوچک را نیز با آن‌ها همراه می‌کند و موجبات تهدید شهرها و روستاهای سرراه را فراهم می‌سازد [۲].

و سرانجام، کوه‌های یخ هنگامی ایجاد می‌شوند که یخچال‌ها به آب منتهی و وارد آن می‌شوند. کوه‌های یخی متحرک، مانند آن‌هایی که در اقیانوس اطلس دیده می‌شوند، به فراوانی، خطوط کشتیرانی و تأسیسات نفت و گاز را تهدید می‌کنند. برای مثال، در سال ۱۹۸۹ نفتکش عظیم اکسون‌والدز که بیش از ۱/۲ میلیون بشکه نفت خام به ارزش ۱/۵ میلیون پوند انگلیس را حمل می‌کرد، در حالی که سعی داشت از برخورد با کوه‌های یخ حاصل از یخچال‌های کلمبیا دوری کند، به یک جزیره‌ی مرجانی در فاصله‌ی ۲۵ مایلی بندر والدز برخورد کرد [۱].

راه‌های کاهش بلاها

حوادث طبیعی جزو واقعیات هستند و وقوع آن‌ها حتمی است. در حال حاضر، انسان به میزان ناچیزی می‌تواند نیروهای مخرب طبیعی را کنترل کند [۱۲]. بنابراین، در مورد پدیده‌های طبیعی، بهتر است به جای کنترل واقعه، با کمک فناوری پیشرفته‌ی روز و با مطالعات دقیق و کسب آگاهی از ماهیت و علل پیدایش رویدادها و یا منشأ خطرات ناشی از پدیده‌های گوناگون، به تعدیل و کاهش اثرات بلاها اقدام کرد و میزان خسارات و تلفات را به حداقل تقلیل داد [۶].

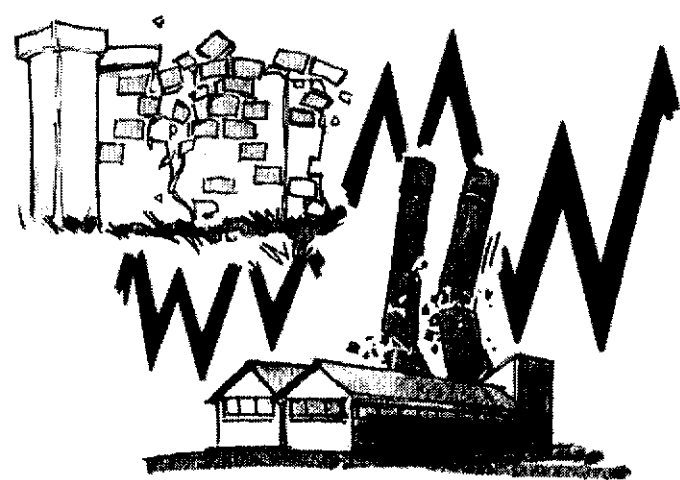
کاهش زیان از طریق پیشگیری یا تعدیل حادثه و کاهش تأثیر خطر بر انسان، امکانپذیر است. هدف روش پیشگیری و تعدیل حادثه،

کاهش اثرات بالقوه‌ی یک خطر از طریق کنترل فرایندهای طبیعی آن به وسیله‌ی به‌کارگیری فناوری است. کنترل محیطی و طرح‌های مقاوم‌سازی در برابر خطر، راهکارهای مورد نظر روش پیشگیری و تعدیل اثر واقعه هستند. هدف کنترل محیطی، توقف خطر از طریق انتشار انرژی در نواحی وسیع‌تر و دوره‌ی زمانی طولانی‌تر است. در مورد خطرهای طبیعی، بهتر است به جای کنترل حادثه، با کمک فناوری به تعدیل واقعه اقدام کرد. برای مثال می‌توان مسیر سیلاب‌ها را با استفاده از ساختارهای مهندسی مانند سدها، بندها و یا جنگل‌کاری منحرف کرد و اثر آن را تقلیل داد. در راهکار طرح‌های مقاوم‌سازی در برابر خطر، مقاوم هستند.

تعدیل آسیب و رفتار او نسبت به خطر توجه می‌کند و بر اساس پیش‌بینی و هشدار، آموزش عمومی و آمادگی جامعه، برنامه‌ریزی کاربری زمین به کاهش تلفات و حداقل رساندن ضرر و زیان اقدام می‌کند [۱۱].

زیرنویس

1. Hazard
2. Environmental hazard
3. Geophysical hazards
4. Biological hazards
5. Quasi-natural hazards
- خطراتی که در نتیجه‌ی ترکیب عوامل گوناگون مانند فرایندهای محیطی، اجتماعی و فناوری به وجود می‌آیند، مخاطرات شبه طبیعی نامیده می‌شوند [۸].
6. Natural hazard:
خطرات ژئوفیزیکی شامل دو گروه مخاطرات زمین‌شناسی و مخاطرات ژئومورفولوژی هستند:
7. Meteorological hazards
8. Geomorphological hazards
9. Geomorphological hazards
10. Natural disasters
11. Van Wessen.C.J
12. Sheehan and Hewitt
13. Less developed countries(LDC)
14. More developed countries(MDC)
15. Kobe
16. Guam
17. Slicia
18. Chihli
19. Naples
20. Shanxi
21. Shemake

منابع

۱. بنت، متیو، آر و پیتر دوایل. ۱۳۸۰. زمین شناسی زیست محیطی. احمد هرمزی. مرکز نشر دانشگاهی تهران. ۵۶۶ صفحه.
۲. رجایی، عبدالحمید. ۱۳۷۳. کاربرد ژئومورفولوژی و آمایش سرزمین و مدیریت محیط. نشر قومس. ۳۲۴ صفحه.
۳. فن وستن، س. ج. ۱۳۷۷. کاربرد سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی در خطرات ناشی از رویدادهای زمین شناسی. عباس کشاورز. فصلنامه‌ی تحقیقات جغرافیایی. شماره‌های ۴۰ و ۵۰. ص ۲۲۴-۲۱۲.
4. Coch, N.K.1995. Geohazards, Natural and Human. Prentice Hall, Inc. pp:482.
5. Cooke, R.U., and Doornkamp,J.C.1990. Geomorphology in environmental management. Charendon Press.pp:410.
6. Murck, B.W.Skinner, B.J. and Porter, S.C.1997. Dangerous earth. John Wiley and Sons, Inc. pp:300.
7. Pelling, M.2003.Natural Disasters and development in a globalizing world. Routledge. pp:250.
8. Smith,K.1996. Environmental Hazards. Routledge.pp:389.
9. Gemmel, A.Critically assess recent development in the prediction of geomorphological hazard,through careful examination of work, on one particular hazard-Jökulhlaups. [<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520/jidbury.h>] In:Geomorphological hazards.[<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520>]. visited on:12/06/1382
- 10.Shotton, G.Predicted climate change will have little impct on ferquency and intensity of geomorphological hazard. [<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520/gshazard.h>].In:Geomorphological hazards [<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520>]. Visited on: 29/06/1382.
11. ----- Hazards and responses. [<http://www.pupilivision.com/uppersixth/hazards.htm>].In:Geomorphological hazards. [<http://www.pupilivision.com/uppersixth>]. Visited on: 26/06/1381.
12. ----- The nature of hazards. [<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520/lecture1.h>].In: Geomorphological hazards. [<http://www.abdn.ac.uk/~geo027/gg3520>]. Visited on: 20/08/1382.

22. Catalina
23. Beijing
24. Calcutta
25. Kisbon
26. Calabria
27. Messinga
28. Gansu
29. Tokyo and Yokohama
30. Quatta
31. T'ang Shan
32. Interface
33. Falls
34. Rock falls
35. Debris fall
36. Land slides
37. Rotational slide (Slump)
38. Rock slides
39. Rock Avalanches
40. Flows
41. Earth flow
42. Mud flow
43. Debris flow
44. Debris Avalanches
45. Solifluction
46. Goldau
47. Elm
48. Kansu
49. Ranrahirca
50. Vaiont
51. Rio de Janiro
52. Virginia
53. Yungay
54. Hwang Ho
55. Yangteze
56. Dolomites
57. Glacier fluctuations
58. Glacier flood (Jökulhalaup)
59. Ice and Snow Avalanches
60. Tufnell
61. Chamonix
62. Planpincieux